F 247 №491

რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია
პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ორშაბათი, 1 იანვარი 19[illegible]

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე, [illegible] გამოიწერება: მისამართი: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, Для груз. газ. „Брдзола". კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები რედაქციის სახელზე შემდეგ ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола". განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 1 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. № 1

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წლ.

ყოველ დღიურ გაზეთებზე
„ბრძოლა", „კავკაზსკი რაბოჩი" და „ბანვორი ძაინ"-ზე

რუსეთის ს.-დ. მ. პარტიის (ბოლშევიკების) საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანოებზე.

„ბრძოლაზე" ხელის მოწერის პირობები: ერთი წლით ღირს **24** მან., ნახევარი წლით — **12** მან., ერთი თვით — **2** მან.

პირველ იანვრიდან ხსენებულ გაზეთების კანტორა მოაწყობს გაზეთების თფილისში ხელის მომწერთა ბინაზე მიტანას. მხოლოდ თავის დროზე გაზეთის მიღების მსურველთ გადახდევინებთ თვეში 50 კაპ. გამოწერილ ხელმოსაწერ ფასზე მეტი.

ახალი წელი.

ძველი წელი მოკვდა, გაუმარჯოს ახალ წელს! ძველმა წელმა გადასდგა უდიდესი ნაბიჯი კაცობრიობის ისტორიაში. გასული წლის თებერვალ-მარტში რუსეთში იფეთქა დიდმა რევოლუციამ, რომელმაც დააწერა თავის დროშაზე: ბრძოლა, სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა იმპერიალიზმის, [illegible], [illegible] ლა დემოკრატიულ რესპუბლიკისათვის. თებერვალ-მარტის რევოლუციამ თავ[illegible], [illegible], ბარიკადებზე სისხლს ღვრიდნენ რე[illegible], [illegible] — პროლეტარიატი და [illegible] ჯარი. [illegible] გა[illegible], [illegible] [illegible], [illegible] პრო[illegible], [illegible] რევოლუციონ[illegible], იყო მეთაური, [illegible], მარა დაბე[illegible]. [illegible] თავში მოექცა. პოლიტიკური ძალა-უფლება ჩაიგდო ხელში კონტრრევოლუციონ. და იმპერიალისტ[illegible] ბურჟუაზიამ. [illegible] [illegible] იმპერიალისტ[illegible] [illegible] კავშირ[illegible] [illegible] რუ[illegible] გამოეყენე[illegible] იმპერიალისტურ ომის ბოლომდე მიყვანის. მარა რევოლუციონურმა პროლეტარიატმა [illegible] რიშ მიიტანა ბურჟუაზიულ მთავრობაზე და იმპერიალიზმის ორი სულის ჩამდგმელი მინისტრი გადააყენა. მთავრობამ შეიცვალა სახელი, შეიქმნა ხალხი სამინისტრო, — კოალიციური, რომელშიაც მონაწილეობა მიიღეს ობორონცებმა, ცრუ სოციალისტებმა. ახალმა, ხეირით „სოციალისტურმა" მთავრობამ ბურჟუაზიის დავალებით — კერენსკის მეთაურობით — განაგრძო სიტყვით ახალი, საქმით ძველი კონტრრევოლუციონური პოლიტიკა. კოალიციურმა მთავრობამ მარტის წმინდა ბურჟუაზიულ მთავრობის მსგავსათ მთელი რვა თვის განმავლობაში ატყუილა ხალხი, მან არ გადადგა არც ერთი ნაბიჯი ომის წინააღმდეგ, პირიქით, მან ხელახლათ გაჩაღა ომი ჩვენ ფრონტზე (ივნისში), მან არ შემოიღო არც ერთი რეფორმა ხალხის სასარგებლოთ, პირიქით: იგი [illegible] რევოლუციის ყველა მონაპოვარი [illegible]. მან სამკვდრო სასიცოცხლო [illegible] მიიტანა რევოლუციის [illegible] გულზე, [illegible] ერთ რევოლუციონერ [illegible] — მუშათა [illegible] [illegible] ბულ ოქტომბრის დღეებში, რევოლუციონ[illegible], რომელმაც სრულიად [illegible] მთავრობ[illegible] [illegible] ბოლშევიკ[illegible] ხალხმა [illegible] მთავრობით [illegible] მთავრობაზე, და [illegible] [illegible] ხელმძღვანელ[illegible] [illegible], მთავრობა [illegible] და რევოლუციონერ[illegible] [illegible] ოქტომბრის რევოლუ[illegible] [illegible] თავის პროგრამის [illegible], რომ იგი [illegible] [illegible] ბას. მან ლახვარი ჩასცა [illegible] იმპერიალისტურ ომს, [illegible] იმპერიალიზმს, [illegible] „[illegible]" [illegible] ზავს დე[illegible] [illegible] თავის დეკრეტით: [illegible] კონტროლი, ბანკების, ჯარის დემოკრატიზაციის [illegible] შესახებ, [illegible] მთავრობამ [illegible] სასიკვდილო ლახვარი ჩასცა გულში ბურჟუაზიას და მის მოკავშირეებს, რომლებმაც [illegible] მთელი კონტრრევოლუციონური ძალების მობილიზაცია კორნილოვ-კალედინ-მილიუკოვ [illegible] კაცების მეთაურობით და [illegible] ასიცოცხლო [illegible] ომში [illegible] ახალ მთავრობაზე, მარა ამაო: ოქტომბრის მთავრობამ [illegible] დროშა დემოკრატიული, დროშ სოციალისტური; მან ომი გამოუცხადა მთელი ქვეყნის ბურჟუაზიას, მის წინააღმდეგ ამხედრდნენ მთელი ქვეყნის იმპერიალისტები, მარა სოციალისტურ რევოლუციას რუსეთში მხარს უჭერენ მთელი ქვეყნის პროლეტარები და გაყვლეფილები, და ახლო არის ის წამი, როცა იმპერიალისტურ ქვეყნის ნანგრევებზე აყვავდება სოციალისტური რეჟიმი, შრომის რესპუბლიკა. საბჭოების მთავრობის განმტკიცება და სოციალისტური რევოლუცია — აი დიადი ანდერძი, რომელიც ძველმა წელმა გადმოსცა ახალს, რომელიც ღირსეულათ შეასრულებს მას.

[illegible] გაუმარჯოს ახალ წელს!

გაუმარჯოს მთელი ქვეყნის ტვირთ მძიმეთა, მაშვრალთა და გაყვლეფილთა სოლიდარობას!

გაუმარჯოს მესამე ინტერნაციონალს!

გაუმარჯოს საბჭოთა მთავრობას!

ძირს იმპერიალიზმი!

გაუმარჯოს სოციალისტურ რევოლუციას!

სოციალიზმის შიში

რომელი პარტია გნებავთ დღეს რუსეთში, რომ სოციალიზმის სამოსელში არ ეხვეოდეს და თავის თავს სოციალისტურს არ უწოდებდეს. მიუხედავათ ამისა, ყველა ეს პარტიები, დაწყებული კადეტებიდან და გათავებული მენშევიკ-ესერებით წარმოადგენენ ერთ მთლიან ფრონტს, რომელიც [illegible] მოდის დღევანდელ სოციალისტურ მთავრობაზე და მთელი ძალღონით ცდილობს მის დამარცხებას.

ჭეშმარიტათ ყველა იმპერიალისტური და კონსერვატიული პარტიები გადაიქცნენ ერთ რეაქციონურ მასათ პროლეტარიატის პარტიის წინააღმდეგ. რა აერთებს ამ პარტიებს, რა შლის მათში არსებულ განსხვავებებს და აკავშირებს მათ ერთ მთლიათ?

კადეტებზე აღარას ვიტყვით. ყველასათვის აშკარაა, თუ რატომ ებრძვიან ისინი ასე გაავფთრებულათ ახალ მთავრობას. მაგრამ მათი მაჩანჩალა მენშევიკებიც კადეტების გზას მისდევენ და მთელ თავის ძალღონეს ახალი მთავრობის წინააღმდეგ ბრძოლას ახმარებენ. და ამას იმიტომ სჩადიან, რომ ახალი მთავრობა სოციალისტურ ექსპერიმენტებს აკეთებს და ეს კი ქვეყანას დაღუპავს.

აშკარაა, სოციალიზმის შიში ამხედრებს ყველა ამ პარტიებს სოციალისტური მთავრობის წინააღმდეგ და ცხადყოფს მათ ნამდვილ სულისკვეთებას.

ჩვენ არა ერთხელ გაგვიცხადებია, რომ სოციალიზმის შემოღება ერთ დღეს არ შეიძლება, მისი დეკრეტით განხორციელება არ მოხერხდება და არც ერთი [illegible] ეს რევოლუცია სოციალისტურათ მოგვაჩნია იმ აზრით, რომ ძალა-უფლება გადავიდა პროლეტარიატის ხელში და ის არას დროს არ დაუთმობს მას მოწინააღმდეგე კლასს, პირიქით, ის ისარგებლებს ამ ძალით და გადასდგამს გადამჭრელ ნაბიჯებს სოციალიზმისაკენ; ამ გზაზე ის დაუყონებლივ განახორციელებს, რაც დღესვე შესაძლებელია და გაუკაფავს გზას უფრო დიადი რეფორმების ცხოვრებაში გატარებას. ბურჟუაზია ვეღარ იხილავს ძალა-უფლებას თავის ხელში, პროლეტარიატი ალაგმავს და ბოლოს სამუდამოთ შემუსრავს მის ბატონობას.

ან კი რა არის თვით დემოკრატიული რესპუბლიკა, თუ არა ნაბიჯი სოციალიზმისაკენ? რას მოასწავებს დემოკრატიის გაბატონება, თუ არა იმას, რომ ბურჟუაზია აღარ იქნება პოლიტიკურათ გაბატონებული კლასი? აა კი შეიძლება განა, რომ დემოკრატია მხოლოთ დროებით გაბატონდეს და შემდეგ თავისი ნებით დაუთმოს ძალა-უფლება მის მოსისხლე მტერს — ბურჟუაზიას?

საკმარისია დავაყენოთ ეს კითხვები, რომ გამოუსვლელ წინააღმდეგობაში ვგრძნობინოთ თავი ჩვენს მოწინააღმდეგეთ. ისინი მომხრე არიან ერთგვარი სოციალისტური მთავრობის შედგენისა უკადეტებოთ: რატომ აღარ უშვებენ კადეტებს მთავრობაში? იმიტომ რომ აუცილებელი მათ წინააღმდეგ ბრძოლა და არა მათთან თანამშრომლობა. დროებითი იქნება ასეთი მდგომარეობა, თუ სამუდამო? თუ კი სამუდამოთ აეყრება ბურჟუაზიას პოლიტიკური ძალა-უფლება, რა უნდა აკეთოს ამ უფლებით შემოსილმა დემოკრატიამ თუ არა ის,

რომ განაგრძოს ბურჟუაზიის წინააღმდეგ ბრძოლა და გასწიოს სოციალიზმისაკენ?

დემოკრატიაში პირველობა პროლეტარიატს ეკუთვნის, მისი იდეალი სოციალიზმია. აშკარაა, დემოკრატიის გაბატონება ბურჟუაზიულ საზოგადოებაში პრაქტიკულ ნიადაგზე აყენებს სოციალიზმის საკითხს და ვინც ამას უარყოფს, ის უარყოფს სოციალიზმთან ერთათ დემოკრატიზმსაც.

ბურჟუაზიას მხოლოთ თავისი პოლიტიკური გაბატონებით შეუძლია შეირჩინოს თავისი ეკონომიური ბატონობა როცა ის კარგავს ამ ძლიერ იარაღს, როცა ის, როგორც კლასი პოლიტიკურათ უფლება-აყრილია, მისი ეკონომიური ბატონობაც ძირიანათ შერყეულია და მისი სამუდამო დამხობაც მორიგ საკითხათ არის გადაქცეული.

ეს აშკარაა. ვინც სოციალიზმით აფრთხობს ხალხს, მას დემოკრატიზმისაც ეშინია. ვინც დემოკრატიის გაბატონებაზე ლაყბობს და სოციალიზმის დროშას კი გაურბის, მას არც დემოკრატიის გაბატონება სწამს და ისევ ბურჟუაზიის ბატონობას ეტრფიალება.

დემოკრატიზმი გზა არის სოციალიზმისკენ. ის კავშირს სწყვეტს ძველ ქვეყანასთან, ომს უცხადებს მუქთახორა ბურჟუაზიას და ამყარებს შრომის სამეფოს.

სამოქალაქო ომი.

ყველა მოცლილი მოლაყბე დღეს სამოქალაქო ომზე წუწუნებს და ამაში ბრალს სდებს დღევანდელ მუშების და გლეხების მთავრობას. რვა თვეს გაგრძელდა რევოლიუცია და სამოქალაქო ომს ადგილი არა ქონია. მოხდა ოქტომბრის გადატრიალება, დამყარდა ახალი მთავრობა სახალხო კომისარების საბჭოს სახით და აირია ქვეყანა, იჩინა თავი ანარქიამ, სამოქალაქო ომმა და სხ.

ფილისტერი მოვლენის ზედაპირს უყურებს, საკითხში ღრმათ არასოდეს არ ერკვევა და უჩვევ პირობებში ჩავარდნილი, ის მხოლოდ ნატრობს ამ მდგომარეობიდან გამოსვლას და ან აქტიურათ ისეთ მოქმედებას ეწევა, რომელიც ამ მდგომარეობას უფრო აუარესებს.

რატომ არ იყო რვა თვის განმავლობაში სამოქალაქო ომი? იმიტომ რომ ბურჟუაზია ბატონობდა და მის ბატონობას ხალხი ურიგდებოდა. ბურჟუაზიას არა ქონდა მიზეზი სამოქალაქო ომის ატეხისა, ხალხი კი უდრტვინველათ იტანდა მის ბატონობას და მოთმინებით ელოდა მისგან მთელი ქვეყნის სასიკეთო საქმესაც.

მაგრამ ბურჟუაზიამ თავისი ინტერესები ამჯობინა ყველაფერს და ქვეყანა უფსკრულის კარამდე მიიყვანა მოთმინებიდან გამოსულმა ხალხმა თვით აიღო ხელში მთელი ქვეყნის მოვლა-პატრონობა და მოინდომა იმის განხორციელება, რაც ბურჟუაზიამ განგებ გააჭიანურა.

ბურჟუზია ვერ შეურიგდა ხალხის ამ ნაბიჯს და დაირაზმა ხალხის მთავრობის წინააღმდეგ. ბურჟუაზიამ პირველმა გამოაცხადა ბრძოლა მან პირველმა ასტეხა სამოქალაქო ომი.

კერენსკის გამოლაშქრება პეტროგრადზე პირველი ნაბიჯი იყო სამოქალაქო ომის გასაჩაღებლათ ატეხილი. ამას მოჰყვა შემდეგ იუნკრების შეთქმულობა პეტერბურგის და მოსკოვის ქალაქის საბჭოების მეთაურობით.

რა უნდა ექნა ამ შემთხვევაში რევოლიუციონერ ხალხს? ან გულ დამშვიდებით მიეღო ძველი მთავრობის დაბრუნება და კვლავ ეთმინა ბურჟუაზიის ფარფაში, სანამ ქვეყანა მთლათ არ დაიღუპებოდა; ან დარაზმულ ბურჟუაზიისთვის დარაზმული ძალა შეეგებებია და აშკარა ბრძოლაში ის დაემარცხებია. რევოლიუციონური ხალხი თითონ არავის არ მისტომია [illegible]ზე და თოფ-ზარბაზნები არ დაუმიზნებია. მაგრამ როდესაც მას თავხედათ დაესხენ თავზე მან მოკიდა იარაღს ხელი, დაამარცხა მტერი პირველ შეტაკებაში და თითონ გადავიდა თავდასხმაზე.

დღეს გაჩაღებულია სამოქალაქო ომი, მაგრამ იმიტომ კი არა; რომ რევოლიუციონური ხალხი დიდი მოტრფიალეა სისხლის ღვრისა, არამედ მხოლოდ იმიტომ, რომ ბურჟუაზია ვერ ურიგდება თავის ბატონობის დაკარგვას და მთელ თავის ძალა-გავლენას ხმარობს ხალხის ბატონობის შესამუსრავათ.

რვა თვის განმავლობაში თავისუფალი და გულუბრყვილო ხალხი მოთმინებით იტანდა ბურჟუაზიის ბატონობას· ამ დროს სამოქალაქო ომს ადგილი არა ქონია. ბურჟუაზიამ ერთ დღესაც ვერ აიტანა ხალხის ბატონობა და გამოაცხადა სამოქალაქო ომი.

აქედან გამოსავალი მხოლოდ ერთია: ან უნდა დაემორჩილოს ხალხი ბურჟუაზიის ბატონობას, ან სძლიოს და დაიმორჩილოს თვით ხალხმა გაბატონებული კლასი. სხვანაირათ ამ ომის ვათავება არ შეიძლება.

მენშევიკები და მიწის საკითხი

(დასასრული).

როგორც ვიცით, ბ.ბ. გეგეჭკორის და ნერუჩევის „დებულების" პირველ მუხლში ნათლათ და გარკვევით ნათქვამია, რომ საადგილ-მამულო კომიტეტების ხელში გადადის „კერძო პირთა მიწებიან განსაზღვრულ ნორმაზე ზედმეტი ნაწილი, რომლის რაოდენობა ცალკე იქნება მიღებული". ხოლო მეცხრე მუხლის ძალით, როგორც ამ საკითხის, ე. ი. იმის, თუ რამდენი მიწა უნდა გადაეცეს საადგილმამულო კომიტეტს და რამდენი უნდა დარჩეს მემამულეს ხელში, ისე სხვა მრავალ საკითხების განხილვა ენიჭება საადგილმამულო კომიტეტს, მაგრამ ყველა ამ კითხვებს საბოლოოთ სწყვეტს მთავრობა. გარდა ამისა პირველი მუხლის პირველი შენიშვნის თანახმათ საეზოე და ეზოს მახლობლათ მდებარე მიწები (усадебная и присодебная земли) კომიტეტების განკარგულებაში არ გადადის.

ყველა ამ მუხლებიდან მხოლოთ იმ დასკვნის გამოყვანა შეიძლება, რომელიც ჩვენ გამოვიყვანეთ, სახელდობრ ის, რომ ბ.ბ. გეგეჭკორის და ნერუჩევის (რომ „ერთობა" არ გაჯავრდეს, დავუმატოთ აქ კიდევ: საგლეხო ცენტრის) „დებულება" არსებითათ თითქმის ხელუხლებლათ ტოვებს კერძო მემამულეთა მიწებს, ვინაიდან ჯერ ერთი ის, რომ „დებულების" ძალით საეზოე და ეზოს მახლობლათ მდებარე მიწები, როგორც წინეთ ისე მომავალშიაც ძველ მფლობელთა ხელში უნდა დარჩეს; მეორეთ, ის, რომ საადგილ მამულო კომიტეტების ხელში გადადის მხოლოთ განსაზღვრულს ნორმაზე ზედმეტი ნაწილი, მაგრამ ჩვენ არ ვიცით, როგორი იქნება ეს ნორმა, არც ის ვიცით, თუ ვინ უნდა განსაზღვროს ეს ნორმა; მესამეთ ის, თუ როდის იქნება ეს ნორმა დადგენილი. ამიტომ ჩვენ ვამბობდით წინანდელ წერილში და ახლაც ვამბობდით, რომ ამიერ-კავკასიის კომისარიატის, ე. ი. ადგილობრივი კოალიციონური მთავრობის „დებულება" მიწის შესახებ ძველ ურთიერთობას სრულათ თითქმის უცვლელათ ტოვებს.თქო. „ერთობა" კი ზეპირათ გაიძახის: „ჩვენ არ გვესმის, საიდან მოჩმახა ასეთი დასკვნა ფ. მ." ჩვენ გიპასუხებთ: ასეთი დასკვნა პირდაპირ ლოღიკურათ გამომდინარეობს კომისარიატის „დებულებიდან" და როცა ასეთი დასკვნა გამოგვყავს ჩვენ ვემყარებით [illegible] „დებულების" ტექსტზე და არა თქვენ განმარტებებზე შემდეგ „დებულება" საზოგადოთ ბევრს ლაპარაკობს ეგრეთ წოდებულ საადგილმამულო კომიტეტებზე, იმათ ფუნქციებზე; თითქმის მთელი „დებულება" აშენებულია ამ კომიტეტების მოქმედებაზე. იმავე დროს კი „დებულებაში" კრინტიც არ არის დაძრული, ვისგან შესდგება ეს კომიტეტები, ვინ ირჩევს მათ, ანდა როდის უნდა შედგენ ისინი და სხვ. და სხვ. ყველა ეს გარემოება უკარგავს ხსენებულ „დებულებას" ყოველივე პრაქტიკულ მნიშვნელობას. „დებულება" გადაჭრით ამბობს, რომ მიწები საადგილ-მამულო კომიტეტების ხელში გადადისო. ამას შემდეგ ყველა ჭკუათმყოფელი ადამიანი ვალდებულია იკითხოს: ვისგან შესდგება ან ვინ ირჩევს ამ კომიტეტებს. ასეთი კითხვები დაუსვით ჩვენ „დებულების" ავტორებს პირველ წერილშივე. „ერთობა" ამითაც უკმაყოფილოა: როგორ არ იცი, ხალხი აირჩევსო. მაგრამ აქ ასეთი კომენტარიები „დებულებას" ვერას უშველის. ჩვენ გვაინტერესებს არაის, თუ როგორ ფიქრობს ამ საყურადღებო საკითხის შესახებ „ერთობის" რედაქცია, არამედ კომისარიატის მიერ გამოცემული „კანონი", თუ კანონათ შეიძლება ჩაითვალოს ის აბდა-უბდა, რასაც ხსენებული „დებულება" წარმოადგენს. დიახ, ჩვენც იმ აზრისა ვართ, რომ როცა ჩვენ შიაც მემამულეთა მიწების კონფისკაციაზე მიდგება საქმე და ხალხი შეუდგება იმათგან მიწების ჩამორთმევას, ეს. მიწები გადავა თვით გლეხების მიერვე არჩეულ საგლეხო კომიტეტების ხელში. სხვა გზა ჩვენ არ ვიცით, მხოლოთ ამ გზით შეიძლება მიწის გადასვლა ხალხის ხელში. მაგრამ ეს ის გზაა, რომელსაც თავიდანვე დაადგა მხოლოთ სახალხო კომისარების საბჭო, ე. ი. მუშების და გლეხების მთავრობა ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ ბოლშევიკების მეთაურობით. მაგრამ, როგორც იცით, ამიერ-კავკასიის კომისარიატმა ქართველ მენშევიკების და ესერების მეთაურობით დაშნაკელებთან და თათრების ბეგებთან შეკავშირებით ომი გამოუცხადა რუსეთის მუშების და გლეხების მთავრობას საზოგადოთ და მიწის დეკრეტს კერძოთ. ამიერ-კავკასიის კომისარიატის „დებულებაც" სწორეთ სახალხო კომისარების მთავრობის წინააღმდეგ არის გამოცემული. „ერთობამ" კარგათ იცის, რომ ამიერ-კავკასიის კომისარიატი უარყოფს იმ გზას, რომელიც აირჩია სახალხო კომისარების საბჭომ; მან კარგათ უწყის, რომ „დებულების" ძალით ხალხი არ ირჩევს საადგილმამულო კომიტეტებს; ეს რომ ასე არ ყოფილიყო, თვით „დებულებაში" იქნებოდა ნათქვამი, თუ ვინ ირჩევს კომიტეტებს და თუ არ არის ნათქვამი, ეს არის განგებ, თვალების ასახვევათ ანუ ხალხის დასატყუილებლათ. „ერთობაც" ამ შემთხვევაში ატყუილებს გლეხებს, როცა ამბობს, რომ ამიერ-კავკასიის კომისარიატის „დებულების" ძალით ვითომც ხალხი ირჩევდეს საადგილ-მამულო კომიტეტებს ერთი სიტყვით, რუსეთის დიდი რევოლიუციის ბედი და გლეხკაცობის არსებითი ინტერესები თხოულობენ, რომ მთელი მიწა გადავიდეს თვით ხალხის ხელში მის მიერ არჩეული საგლეხო კომიტეტების სახით. ეს არის მიწის საკითხის რევოლიუციონური გზით გადაწყვეტა მემამულეებთან შეთანხმებით და ბურჟუაზიული რეფორმების საშუალებით ეს კითხვა დღეს არ გადაიჭრება. ამიერ-კავკასიის მთავრობას მენშევიკების და ესერების მეთაურობით სწორეთ ამ უკანასკნელი გზით უნდათ რევოლიუციის ერთი უძირითადესი კითხვის გადაჭრა. არავისთვის საიდუმლოებას არ შეადგენს ის გარემოება, რომ ისინი, ე. ი. მენშევიკები და ესერები, ებრძვიან გლეხების მოძრაობას: მოიგონეთ ბბ. წერეთლის და ჩხენკელის ცირკულიარები, რომლებიც მიმართული იყვნენ და არიან გლეხების ყოველგვარ რევოლიუციონურ ნაბიჯების წინააღმდეგ. ისინი აქრობენ რევოლიუციას. ისინი ცდილობენ რაიმე ნაირათ მოარიგონ გლეხები და მემამულეები, რათა ეს უკანასკნელები, ე. ი, მემამულეები დაიხსნან განსაცდელისაგან (ზომები: ნორმაზე ზედმეტი მიწების ჩამორთმევა, საეზოე და ეზოს მახლობლათ მდებარე მიწების ხელუხლებლათ დატოვება და სხვ. და სხვ.).

ასეთია არსებითათ ქართველ მენშევიკების და ესერების ტაქტიკა მიწის საკითხში. შესძლებენ ისინი, თუ არა ამის განხორციელებას, შესძლებენ ისინი გლეხების დატყუილებას ისე, როგორც იმათ ატყუილებდენ წინეთ სხვა და სხვა რეფორმების საშვალებით, —ეს სხვა საკითხია. ეს დამოკიდებულია უწინარეს ყოვლისა თვით გლეხ-კაცობაზე, მის თვითმოქმედებაზე და რევოლიუციონურ შეგნებაზე. ერთი აშკარაა: ადრე იქნება თუ გვიან, მიწა თვით ხალხის ხელში უნდა გადავიდეს. ეს ნიშნავს იმას, რომ მიწაზე კერძო საკუთრება უნდა მოისპოს და ის მთელი ხალხის საკუთრებათ უნდა შეიქნას.

„ერთობა" და მაშასადამე, ქართველი მენშევიკები ამას ვერ ინელებენ, მათთვის ეს უბედურება იქნებოდა. ეს მეტათ დამახასიათებელი გარემოებაა ამ ვითომდა „სოციალისტების" გასაგებათ. ისინი დღეს არა თუ სოციალიზმისაკენ დგამენ ნაბიჯებს, პირიქით ხალხს აშინებენ სოციალიზმით, რომ ეს უკანასკნელი მას დაღუპავს, ე. ი. ქადაგებენ და მოქმედებენ ისე, როგორც ნამდვილი ბურჟუები და მემამულეები. საჭიროა, რომ ეს დროზე შეიგნონ მუშებმა და გლეხებმა. მთელი იმათი გოდება და ყვირილი იმის გამო, რომ თუ ახლავე შევუდექით სოციალისტური ზომების მიღებას, ეს ხალხს დაღუპავს, რევოლიუციას ბოლოს მოუღებს და რომანოვების ბატონობას დაგვიბრუნებსო,— ეს მხოლოთ თავზარდაცემულ მემამულეების და კაპიტალისტების გოდება და ვაის ძახილია და მეტი არაფერი. ის გარემოება, რომ ქართველი მენშევიკები იცავენ და თავის მფარველობის ქვეშ ღებულობენ ამიერ-კავკასიის კომისარიატის „დებულებას" მიწის შესახებ ჩვენ სრულებით არ გვაკვირვებს, ვინაიდან ეს მათი ნაწარმოებია. ამავე დროს ყველასათვის აშკარა უნდა იყოს ის გარემოება, რომ ვერც ერთი ნამდვილი რევოლიუციონერი, ვერც ერთი ნამდვილი სოციალისტი ვერ დადგება იმ პოზიციაზე, რომელიც უჭირავს ამიერ-კავკასიის კომისარიატის „დებულებას" მიწის შესახებ.

ფ. მ.

კავკასიის ჯარის მეორე ყრილობა.

ყრილობაზე დაესწრო დაახლოვებით 350 კაცი, ათასი კაციდან-ერთი დელეგატი. შედარებით პირველ ყრილობასთან, რომელიც მოხდა ექვსი თვის წინეთ, მეორე ყრილობა მცირე რიცხოვანი იყო. კითხვები, რომლებიც იდგა მის წინაშე, იყვნენ ფრიად დიდ მნიშვნელოვანი, ვინაიდან პირველიდან მეორე ყრილობამდე ჩვენმა რევოლიუციამ მრავალი ცვლილება განიცადა, მეტადრე გართულდა მდგომარეობა ოქტომბრის გადატრიალების შემდეგ, როცა მთელი რუსეთი (და მასთან მთელი ქვეყანა) გაიყო ორ შეურიგებელ ბანაკათ, რომელთა შორის გაჩაღდა მოქალაქობრივი ომი, სამკვდრო-სასიცოცხლო ბრძოლა. უდიდესი კითხვა, რომელიც ყოველთვინ ასეთი ყრილობაზე უმთავრეს ყურადღებას იპყრობენ, ეს იყო—კითხვა მომენტის შესახებ, ე. ი. როგორია დღეს პოლიტიკური სიტუაცია (მდგომარეობა), რით ახასიათდება იგი, რომელ კლასებს შორის არის გასალებული მოქალაქობრივი ომი, კოალიციის პოლიტიკა, ოქტომბრის რევოლიუცია, სახალხო კომისარების საბჭო, მისი პოლიტიკური ნაბიჯები, მისი დეკრეტები, რევოლიუცია და კონტრ-რევოლიუცია, და სხ.

ყრილობამ თითქმის ორ კვირას გასტანა. თავიდანვე სხდომებმა მიიღო არა ნორმალური ხასიათი, რაც გამოიწვია, უმთავრესათ ჩრდილოეთ კავკასიის ამბებმა, კონტრ-რევოლიუციის ბობოქრობამ იქ. ამ უნორმალობას ხელი შეუწყო აგრეთვე იმ მდგომარეობამ, რომ თავიდანვე ყრილობა გაიყო ორ ბანაკათ, რომელთა შორის ძალთა განწყობილება თითქმის თანასწორი იყო. ამით აიხსნება ის, რომ ერთი ბანაკი (მემარჯვენე), როცა დარწმუნდა, რომ მას ყრილობაზე საიმედო უმრავლესობა არ ყავს, ყოველი საშვალებით ცდილობდა დეზორგანიზაცია შეეტანა ყრილობის მუშაობაში, ნულამდე დაეყვანა მისი ნაყოფიერობა, ჩაეფუშა, დაეშალა იგი.

სხდომების უმეტესი ნაწილი მოუნდა რიგს გარეშე შემოსულ კითხვების, განცხადების და მოხსენებების გარჩევას, პირველი ადგილი ამ შემთხვევაში სრულიათ ბუნებრივათ დაიჭირა ჩრდილო კავკასიის დელეგაციის მოხსენებებმა. ეს დელეგაცია იყო გამოგზავნილი ჩრდილო კავკასიის კონტრ-რევოლიუციის მიერ დარბეულ—აწიოკებულ—განადგურებულ ადგილების მუშათა და სალდათთა საბჭოებისგან.

ამ დელეგაციამ ყრილობას წინ გადაუშალა საშინელი, აღმაშფოთებელი სურათი კალედინ—კარაულოვის ხელმძღვანელობით აბობოქრებულ კონტრ-რევოლიუციისა ჩრდილო კავკასიაში. ყრილობას არ შეეძლო გულ დასმით არ მოესმინა დაწვრილებითი მოხსენებები ამ დელეგაციის; იგი (ყრილობა) ვალდებული იყო შესაფერათ გაცნობოდა საქმის ფაქტიურ მდგომარეობას, კარგათ გარკვეულიყო ამ ამბების წარმომშობ მიზეზებში და დაუყონებლივ ენერგიული ზომები მიეღო კონტრ-რევოლიუციის ურდოების წინაამდეგ. ჩვენ ვამბობთ: ყველა ამაში დაინტერესებული იყო სიეზდი, უფრო სწორათ რომ ვთქვათ, მისი მემარცხენე ბანაკი, ვინაიდან მოხსენებების და გაცხარებული კამათის დროს თანდათან ნათელი ხდებოდა ის ფაქტი, რომ ადგილობრივი ობორონცული ცენტრი, ცენტრი მენშევიკ-ესერულ-ნაციონალისტური (კავკასიის ანუ „კრაევოი" სამხედრო საბჭო—დონსკოის და ამიერ-კავკასიის კომისარიატთა გ. გეგეჭკორის მეთაურობით) აქტიურათ (მოქმედებით) ხელს უწყობდა კარაულოვ-ფილიმონოვების კონტრ-რევოლიუციონურ თარეშს ჩრდილო-კავკასიაში, ყრილობის მემარცხენე სექტორის (ნაწილის) ლიდერებმა დოკუმენტებით ხელში დაამტკიცეს, რომ ეს ცენტრები, მთავარსარდლის—პრჟევალსკის განკარგულებით ათეული ტყვია-წამლით დატვირთულ ვაგონებს უგზავნიდა კარაულოვებს. გამოირკვა, რომ ამ ტყვია-წამლის სამაგიეროთ ჩვენი ობორონცები პურს სთხოვენ კარაულოვს, რომელმაც ულტიმატუმი წამოუყენა მათ: თუ გინდათ პური მიიღოთ, ზურგი შეაქციეთ რუსეთის ცენტრალურ (სახალხო კომისარების) მთავრობას და მხარი დაგვიჭირეთ ჩვენო. ამნაირათ, მემარჯვენე სექტორის მეთაურები (გეგეჭკორი, დონსკოი და სხ.). ჩრდილო კავკასიის დელეგაციის მოხსენების შემდეგ დამნაშავის სკამზე იქნა დასმული. ეს გარემოება ხელს უწყობდა ყრილობაზე ძალთა განწყობილების მემარცხენე სექტორისკენ გადახრას, და ამიტომ ობორონცული ბანაკის მეთაურები სრულიათ ბუნებრივათ ცდილობდენ მის ჩაშლას.

როგორც ვთქვით, თავიდანვე ყრილობა გაიყო ორ თანასწორ ბანაკათ. მემარცხენე ბანაკი შესდგებოდა, უმეტესათ ბალშევიკებისგან და 15 მემარცხენე ესერებიდან ამ ბანაკს ზოგიერთ კითხვაში მხარს უჭერდენ, ე.წ. „უპარტიო" ჯგუფის წარმომადგენლები. მემარჯვენე ბანაკი აერთიანებდა ყველა დანარჩენ ფრაქციებს და ჯგუფებს: მემარჯვენე ესერები, მენშევიკები, დაშნაკცაკანები, კაზაკები, უკრაინელები და ნაწილი „უპარტიოთა".

ამ ორი ბანაკის დასახასიათებლათ უნდა ითქვას შემდეგი: მემარცხენე ბანაკში თქვენ თვალში გხვდებოდათ უბრალო (რიადავოი) ჯარის კაცები, მუშები და გლეხები, შრომის შვილები, ბუნებრივათ დაინტერესებულნი მუშების და გლეხების რევოლიუციის გამარჯვებაში. თვითეულ მათ სიტყვაში, რეპლიკაში (ადგილიდან შენიშვნა), მიხვრა მოხვრაში გამოსჭვიოდა რევოლიუციონური ცეცხლი. მემარჯვენე ბანაკში თქვენ ხედავდით უფრო ჩინოვნიკობას, კარიერის მოკამანდრე ხალხს, ბურჟუა-პამეშჩიკ მეზრანების შვილებს, რომლებიც საშინლად თრთიან სოციალიზმის აჩრდილის წინაშე და რომელნიც სულით და გულით მზათ არიან, მხარი დაუჭირონ კონტრ-რევოლიუციას, რომ შეინარჩუნონ თავის პრივილეგიური მდგომარეობა. ეტყობოდა, რომ ამ ბანაკის ხალხს არაფერი საერთო არ აქვს არც სოციალიზმთან, არც დემოკრატიასთან.

ყრილობის ასეთი შემადგენლობით აიხსნება ის გარემოება, რომ განყოფილება ამ ორ ბანაკს შორის მეტათ მწვავე იყო, კი მათს მტრული, შეურიგებელი ხასიათი ჰქონდა. და ეს ასეც უნდა ყოფილიყო, ვინაიდან აქ ამ ყრილობაზე ერთანეთს დაუპირდაპირდა რევოლიუცია და კონტრ-რევოლიუცია და თუ მემარჯვენე, არსებითად კონტრ-რევოლიუციონური ბანაკი კიდევ განაგრძობდა მემარცხენესთან ერთად მუშაობას, ეს აიხსნება იმით, რომ მას ჯერ-ჯერობით არ შესწევს ძალა და გამბედაობა აშკარათ მიეკედლოს კალედინ-კერენსკების ბანაკს.

მემარცხენე სექტორს მეთაურობდა უმეტესათ, ამხ. შაუმიანი, მემარჯვენეს—ე. გეგეჭკორი. ამათი გამოსვლები დამახასიათებელია ორი პოზიციისათვის. პირველი ლიდერი იცავდა სრულიათ ნათელ პოზიციას, რევოლიუციონურ—სოციალისტურს, აქ დასაფარავი, დასამალავი და სადიპლომატო არაფერი იყო: აქ გარკვეულათ, მკაფიოთ და გასაგები ენით უნდა გეთქვა ის, რაც არის, უბრალო სიმართლე. სამაგიეროთ, მეორე პოზიციის დამცველი, იმ პოზიციის, რომელიც არსებითად კონტრ-რევოლიუციონურია, მარა ჯერ ჯერობით ვერ ამჟღავნებს თავის ნამდვილ ფიზიანომიას და სულის კვეთებას,—ე. გეგეჭკორი—ობიექტიურათ (მის და უნებურათ) ჩაყენებული იყო ისეთ მდგომარეობაში, რომ აუცილებლათ უნდა მიემართა მის მიერ არა ერთხელ ნაცად საშუალებისთვის: მისი არტისტიული გამოსვლები იყო გამსჭვალული განუსაზღვრელი, აღვირ ახსნილი დემაგოგიით და სოფიზმებით (ყალბი აზრებით). უნდა ვთქვათ სიმართლე: ე. გეგეჭკორმა, როგორც გამოცდილმა პარლამენტარმა ღირსეულათ შეასრულა ნაკისრი როლი: ენერგიულათ დაიცვა ყალბი, უიმედო და წყალ წაღებული პოზიცია. ე. გეგეჭკორი, დახელოვნებული, ევროპიული გაწრთვნილი ორატორია, მარა მის დემაგოგიაში ბევრი ურევია, სამწუხაროთ, თავისებური ორიგინალური, წმინდა ქუთათური, რაც ფრიათ ვნებს მის ხელოვნებას.

მხოლოდ ათი-თორმეტი სხდომის შემდეგ გამოირკვა, ვისკენ იყო ყრილობის უეჭველი უმრავლესობა. ირჩეოდა კარდინალური კითხვა მომენტის შესახებ. ამ დღისთვის ორივე ბანაკის მეთაურნი ცდილობდენ მოეხდინათ ძალთა სრული მობილიზაცია, რომ გადამწყვეტ კენჭისყრის დროს ერთი ხმაც არ დაკარგულიყო ორივე ბანაკმა წამოაყენა საუკეთესო მომხსენებლები და ორატორები, კითხვის ყოველ მხრივათ გარკვევის შემდეგ, როცა მემარცხენე ბანაკიდან წამოაყენეს რეზოლიუცია, სრულიათ მოულოდნელათ მემარჯვენე ბანაკიდან მოითხოვეს კრების გადადება. და როცა კრების უმრავლესობამ ამ დაუსაბუთებელ მოთხოვნაზე უარი თქვა, მემარჯვენეებმა კრება დატოვეს. ამ ნაირათ, ყრილობის უმრავლესობის მიერ, დაახლოვებით—10—15 ხმით, მიღებულ იქნა ბალშევიკურ-ესერული (მემარცხენე) რეზოლიუცია, რომელშიაც გატარებულია, სხვათა შორის, ორი აზრი: მისალმება სახალხო კომისარების საბჭოსადმი და სასტიკი ბრძოლა კონტრ-რევოლიუციის წინააღმდეგ. ბალშევიკების ამ ბრწყინვალე გამარჯვებას მოჰყვა მქუხარე ტაში და „ინტერნაციონალის" (სიმღერა) აფრთოვანებული გრიალი. ჩვენ ვამბობთ: ბალშევიკების ბრწყინვალე გამარჯვება, ვინაიდან პირველ სიეზდზე, 6 თვის წინეთ, ბალშევიკები ერთობ მცირე, თითქმის შეუმჩნეველ (რიცხვით) ჯგუფს წარმოადგენდენ. მაშინდელი სიეზდი იყო წმინდა ობორონცული, პირველ ხანებში მენშევიკური, შემდეგ ესერული. ვინ იფიქრებდა მაშინ, უსაზღვრო ოპტიმისტის მეტი, რომ მალე დადგება დრო, როცა კავკასიის ლაშქრის ხელმძღვანელობა ბალშევიკების ხელში გადავა და ეით ობორონცების ბატონობა (მეტადრე მენშევიკების) ამ წვრილ-ბურჟუაზიულ ქვეყანაში სრულიათ დაეცემოდა. დიახ, გამარჯვება ბალშევიკების მეორე ყრილობაზე, გამარჯვება ბრწყინვალე გამარჯვებაა.

ეს ისტორიული სხდომა (21 დეკ.) ბალშევიკებისათვის იყო საზეიმო, ობორონცებისათვის—სამგლოვიარო და სავალალო. ამ სხდომის შემდეგ ნათელი იყო, თუ როგორი იქნებოდა ხელმძღვანელი ცენტრი, რომელსაც აირჩევდა სიეზდი. ეს ცენტრი თავისი უმრავლესობით ბალშევიკურ—მემარცხენე-ესერული უნდა ყოფილიყო.

დასტურად ამ სხდომის შემდეგ სიეზდის მუშაობა დიდ ხანს არ გაგრძელებულა: მესამე დღეს მოხდა არჩევნები ხელმძღვანელ ცენტრში, რომელშიაც არჩეულ იქნენ 100 კაცი პროპორციონალურ საფუძველზე: 52 მემარცხენე სექტორიდან, 48—მემარჯვენეთა ბლოკიდან.

ამნაირათ, შემადგენლობა ამ ფრიად სერიოზული პოლიტიკური ორგანოსი უზრუნველყოფს მის რევოლიუციონურ-სოციალისტურ პოლიტიკას, მიმართულს კონტრრევოლიუციის წინააღმდეგ და სოლიდარულს ოქტომბრის რევოლიუციის მიერ წარმოშობილ სახალხო მთავრობასთან. ამ ცენტრმა უნდა ჩაიბაროს მემკვიდრეობა ობორონცული ცენტრის, რომელიც სრულიათ გაკოტრდა და სამარცხვინო ბოძზე იქნა მიკრული მეორე სიეზდის მიერ ახალი ცენტრის წინაშე სდგას რთული და ძნელი კითხვები: არმიის დემოკრატიზაცია, ჩრდილო კავკასიაში დაბუდებულ და ადგილობრივი ობორონცების მიერ ზურგ გამაგრებულ კონტრრევოლიუციის წინააღმდეგ ბრძოლა, დემობილიზაცია, ბრძოლა ფრონტის გაშიშვლების წინააღმდეგ და სხვ. და სხ. ერთი სიტყვით, ახალმა ცენტრმა უნდა გაამტკიცოს ადგილობრივათ ოქტომბრის რევოლიუციის უდიდესი ლოზუნგი: მთელი ძალაუფლება—სალდათთა, მუშათა და გლეხთა საბჭოებს. ჩვენ ღრმათ გვწამს, კავკასიის ახალი ცენტრი ღირსეულათ გადასჭრის ამ რთულ ამოცანებს.

დამსწრე.

კონტრ-რევოლიუციონური დეპეშა.

(თფილისიდან ფოთის უკრაინულ ჯარის რადას)

როგორც გავიგეთ თფილისიდან ფოთში გამოგზავნილია 1000-ზე მეტი ვინტოვკა ნოვოროსიისკისათვის საჭიროა ამ იარაღის კონფისკაცია მოახდინოთ და შემდეგშიაც იარაღი აყაროთ შავი ზღვის ნავთსადგურებიდან რუსეთში მიმავალ რუსის ჯარს.

უკრაინის ფრონტი რადის თავი—**ხოკოლიანსკი.**

რედაქციისაგან: ვათავსებთ ამ დეპეშას კავკასიის ყველა რევოლიუციონური ორგანიზაციების საყურადღებოთ.

პარტიული ცხოვრება.

რკ. გზის სახელოსნოს ბალშევიკ მუშათა შორის.

27 დეკემბერს მთავარ სახელოსნოების ბალშევიკ მუშების ფრაქციის კრება შედგა. კრებამ უმთავრესათ გაარკვია საკითხი, თუ რამდენათ დასაშვებია, რომ ბალშევიკების ფრაქციის წევრი შედიოდეს განურჩევლათ ყველა ადგილობრივ რევოლიუციონურ ორგანიზაციებში. ამ კითხვაზე კრებამ შემდეგი დადგენილება მიიღო: ფრაქციასთან შეუთანხმებლათ არც ერთ წევრს ნება არ აქვს რაიმე ორგანიზაციაში შევიდეს. ამხანაგებმა, რომლებიც დღემდე შესულან რომელიმე ორგანიზაციაში და ამაზე ფრაქციისგან თანხმობა არ მიუღიათ, შვიდი დღის განმავლობაში ამ დადგენილების გამოცხადებიდან უნდა დატოვონ ხსენებული

ორგანიზაციები, წინააღმდეგ შემთხვევაში ისინი ბოლშევიკების ფრაქციიდან გაძევებული იქნებიან.

რკ. გზის მთავარ სახელოსნოების მუშათა ბოლშევიკების ფრაქცია.

რუსეთის ქრონიკა.

მითქმა-მოთქმა ზავზე

ჯერ ხმები დაავრცელეს. ვითომ სახალხო კომისარიატის მთავრობამ საყოველთაო მობილიზაცია გამოაცხადა, რომ სამღვთო ომი გამოუცხადოს ყველა მოწინააღმდეგე სახელმწიფოებსო: ვითომ მოკავშირეები აცხადებენ, რომ ზავზე მოლაპარაკებას ისინი მაშინ გამართავენ, როცა რუსეთში ყველასაგან აღიარებული მთავრობა დაწესდება. ვითომ ლ. ტროცკის ნოტაზე პასუხს პარიჟში გამართულ კონფერენციის შემდეგ მიიღებენო და სხვა.. ახლა კი იმავე მხრიდან ისმის ხმები, რომ ნემცებთან მოლაპარაკების შეწყვეტის და მობილიზაციის ტყუილი ამბები გაპოდგა. პირიქით ნემცები მოითხოვენ, რომ ზავზე მოლაპარაკება გაგრძელებულ იქნას ისევ ბრესტში და არა ნეიტრალურ ადგილს.

ოსმალეთის საზავო პროექტი

როგორც მოსკოვიდან გაზეთებს აუწყებენ ოსმალეთის დელეგაციამ რუსეთისას ზავის პირობების პროექტი გადასცა, რომლის აზრი შემდეგში მდგომარეობს: აღდგენილ იქნას ძველი საზღვრები და შავ ზღვაზე სავაჭრო ნაოსნობა ორივე მხრით თავისუფალი გახდეს. ეს პროექტი ჯერ განხილული არაა.

უკრაინის რადისგან მორჩილების პროექტი.

იმავე გაზეთებს მოსკოვიდან ატყობინებენ, რომ უკრაინის ცენტრალურმა რადამ თანხმობა განაცხადა მოლაპარაკება გამართოს სახალხო კომისარების საბჭოსთან სრულიათ მოურიგდეს „სმოლნის“ მთავრობამ. რადა მოლაპარაკების ადგილად ასახელებს ქ. სმოლენსკს.

მორიგების მთავარი პირობა რუსის მთავრობამ გაიყვანოს თავისი ჯარები უკრაინის ტერიტორიიდან და თავისუფალი გზა მისცეს ჯარების უკრაინულ ნაწილებს უკრაინაში შესვლას; სახალხო კომისარების საბჭომ მიიღო ეს პირობა და თავის მხრით მოითხოვა რადას რომ საბჭოთა მთავრობის ჯარების დონის მხარეში გადასვლას ხელი არ შეუშალოს. უკანასკნელი ცნობით რადამაც მიიღო ეს პირობა და კალედინი კონტრ-რევოლიუციონერს ა[illegible] ცნო.

დეპუტატების ჯამაგირი.

იმის გამო, რომ პეტროგრადში ჩამოსული დამფუძნებელი კრების დეპუტატები უფულობის გამო დიდ გასაჭირში ჩავარდენ, სახალხო კომისარების საბჭომ დამფუძნებელი კრების კომისარის, ურიცკის მოხსენების თანახმათ განკარგულება მოახდინა გადადებულ იქნას ხაზინიდან დეპუტატების ავანსისათვის 500 000 მ. ამნაირათ დეპუტატებს დღეს ამ ჯამიდან ეძლევათ დღიური ქირა ავანსათ, ხოლო ჯამაგირებს თვითონ დამფუძნებელი კრება დანიშნავს.

მუშათა და გლეხთა მთავრობის ახალი შედგენილობა

ყველა ჯურის ობორონცების რწმუნების წინააღმდეგ რომ ვითომ ბოლშევიკები არც ერთ პარტიას არ უთანხმდებიან, არავინ მთავრობაში არ შეჰყავთ და ამ ნაირათ ისინი ხალხის წარმომადგენლები კი არ არიან არამედ უზურპატორების როლში გამოდიანო და სხვა, დღეს ყველამ უნდა გაიგოს, რომ მოხდა სრული შეთანხმება ბოლშევიკებსა და მემარცხენე ესერებ შორის: რევოლიუციონური სოციალდემოკრატიის და ჭეშმარიტ სოციალისტ რევოლიუციონერების წარმომადგენლები მუშათა და გლეხთა უძლეველ მთავრობას ადგენენ. ესერებიდან დღეს 7 სახელ განთქმული მოღვაწე მიწვეული მთავრობაში და ისინი საქმეს კიდეც შეუდგნენ. 5 მათგანს მეტათ პასუხს საგები და დიდ მნიშვნელოვანი სამინისტროები ჩააბარეს. მაგალ. ამიერიდან მიწათ მოქმედების სამინისტროს გამგე იქნება სახელოვანი მემარცხენე ესერი კოლეგაევი, ხოლო იუსტიციის—შტეინბერგი.

მილიუკოვის წინააღმდეგ.

მთავრობის განკარგულობით მიღებულია სასტიკის ზომები, რომ პავლე მილიუკოვი მოძებნონ და დაატუსაღონ.

სამოქალაქო ომი.

ვიკჟელის (რკ. გზ. მოსამსახურ. კომიტეტი) ცნობით ქალაქ ვორონეჟთან დიდი ბრძოლაა აქ მოსალოდნელი თავი მოუყრია ათკალედინის და უკრაინის რადის კონტრ-რევოლიუციონურ ჯარებს,რომელთა წინააღმდეგ მთავრობა რევოლიუციონურ ლაშქარის გზავნის. ხარკოვთან კი უკვე გაჩაღდა ბრძოლა; რევოლიუციონური ჯარი როგორც სჩანს, იმარჯვებს. რადამ მაშველათ რაზმები გაგზავნა ბრძოლის ველზე მთავრობის ჯარების საწინააღმდეგოთ. ხარკოვსა და სადგურ ლოზოვაიას შორის სევასტოპოლისაკენ ჯარებმა რკინის გზა აყარეს. გენერალური ბრძოლა გამართეს უკრაინის ჯარებმა ქ[illegible] ნკასთან, მარა რით გათავდა ეს ბრძოლა, ჯერ ამის შესახებ სწორი ცნობები არაფერი გვაქვს.

გადასახლების უფლება.

მთავრობამ განზრახვა აქვს გამოსცეს დეკრეტი, რომლითაც მუშათა საბჭოებს უფლება ეძლევათ საზღვარგარეთ გადაასახლონ კონტრ-რევოლიუციის ხელმძღვანელები ჯერ-ჯერობის ასეთ გადასასახლებელ პირებათ ითვლებიან: მილიუკოვი, კერენსკი, შინგარევი, გოცი, ჩერნოვი და სხვებიც.

კერენსკის ფული

მთავრობამ ერთ ბანკში, ნახა, რომ კერენსკის იქ მიმდინარე ანგარიშებს წესით 317 ათასი მანეთი შემოუნახავს. გადაწყვეტილი აქვთ ეს ფულები 18 ივნისის შეტევის მსხვერპლთა ოჯახებს მოახმარონ.

ომის მოგებიდან

ტროცკის წინადადებით და მოკავშირეების მიმართ თვით დამფუძნებლები ერიჩმა, ვითომდა ომის მოგებიდან სახელმწიფო ბანკში შეტანილი ფულის (5 მილიონამდე) უკან დაბრუნება მოთხოვეს. ტროცკიმ უარი უთხრა მათ.

საზღვარ-გარეთ.

ს მხედრო მასალების დასამზადებელი მასალის ქიმიური ქარხანა აფეთქდა გერმანიაში, ეს ქარხანა მოთავსებული იყო ფრანკფურტის ახლოს. ის აფეთქდა 9 ნოემბერს, მაგრამ დღემდე მის შესახებ ცნობებს არ აქვეყნებდა გერმანიის მთავრობა.

ეს ერთი უდიდესი ქარხანა მთელს დედამიწის ზურგზე განადგურებულა. ზარალი 60 მილიონ მარკას აღემატება. დაიღუპა მრავალი გამოცდილი მუშები და სპეციალისტები. როგორც ამბობენ ახალი ქარხნის აგება ამ ომის დროს შეუძლებელია.

ქრონიკა

მორიგი ჭორი.

კახეთიდან გვწერენ, რომ იქ ვიღაც ბნელი პირები დაჟინებით ავრცელებენ საზიზღარ ჭორს ჩვენს სახელოვან ამხანაგზე სტეფანე შაუმიანზე: ვითომ ის პროვოკატორია, ვითომ უკვე გამოქვეყნებულია სადღაც მის წინააღმდეგ, რაღაც დოკუმენტები, რომლითაც ვითომც მტკიცდება მისი პროვოკატორული მოღვაწეობა.

ამ ჭორს ეს მართლა და პროვოკატორები ხმარობენ როგორც საშვალებას ჩვენი პარტიის გასაშავებლათ; ისინი აგიტაციას ეწევიან ხალხში ჩვენს წინააღმდეგ და შაუმიანის დამცირება შეურაცყოფით ფიქრობენ ჩვენი სახელის გატეხას.

მაგრამ ჩვენ ღრმათა გვწამს, რომ ჩვენი ხალხიც, დღეს თუ არა, ხვალ მაინც გაიგებს სიმართლეს, თუ ვინაა მისი მტერი და მაშინ ვაი ჩვენი პარტიის და მისი ღირსეული წარმომადგენლის ავათ მხსენებელს!

—სად. ევლახთან, რკინის გზის ხიდთან, როგორც იტყობინებიან თფილისიდან მიმავალი სამხედრო მატარებელი დასჯახებია ბაქოდან მომავალ სანხედრო მატარებელს. ზარალი დიდია. გზის შეკეთებას რამდენიმე დღე მოუნდებიან. განჯის ამბების გამო შეწყვეტილი მიმოსვლა როგორც იყო, აღდგინეს, მაგრამ ამ უბედურობის შემდეგ ბაქოს გზაზე კვლავ შესწყდა მიმოსვლა.

27 ქრისტეშობისთვეს ნიგოითში მოხდა ადგილობრივი ბოლშევიკების კრება, საკუთარი ორგანიზაციის შესადგენათ. გადაწყვიტეს ორგანიზაციულათ შეებრძოლონ მენშევიკებისაგან გავრცელებულ ჭორებს ჩვენს პარტიაზე. აქვე მოაგროვეს 68 მ. 18 კ. ამ ფულიდგან 34 მ. 9 კ. „ბრძოლის“ ფონდისთვის.

ქ. სამტრედიაში 25 დეკემბერს ადგილობრივი ბოლშევიკების ორგანიზაციის მიერ გაიმართა ფასიანი ლექცია. ლექტორათ მოწვეული იყო ამხ. მ. ტოროშელიძე. ხალხი ბლომათ დაესწრო—უმეტესათ მეზობელ სოფლებიდან და ლექციის შინაარსით ძალიან კმაყოფილი დარჩა.

ყოველივე ხარჯების გარდა დარჩა მთლათ 140 მანეთი. რომელიც გაიგზავნა „ბრძოლისა“ და „კავკ. რაბოჩის“ ფონდის სასარგებლოთ.

პროვინცია.

ჩოხატაური.

გაიფიცნენ ჩოხატაურის რაიონის სახალხო სკოლების მასწავლებლები. მოითხოვენ: სამრევლო და საერო სკოლების გაერთიანებას, მიუღებელი ჯამაგირების დაკმაყოფილებას, მასწავლებლისათვის (ვაჟ[illegible] ჩ[illegible]) თვიური ჯამაგირის 300 მანეთით განსაზღვრას ერთ დროულად 500 მან. დახმარებას, დღიური სახამ [illegible] 1 მ. 25 კ. დღეში. უმაღლეს პირველ დაწყებით სკოლ. მასწავლებელთათვის [illegible] და [illegible] ბოლოს უკეთუ ეს მოთხოვნილება არ იქნება დაკმაყოფილებული, მასწავლებლები 7 იანვრიდან სრულიათ აწყვეტენ თავს მეცადინეობას.

პროფესიონალურ ორგანიზაციების ყურადღებით.

ამხანაგებო! ამ ქვეყნზე იოიცხება ბევრი [illegible] გაზეთებისა უმოჩილებსათ გთხოვთ საქართველო გაასწოროთ ანგარიში, წინააღმდეგ შემთხვევაში იძულებული ვიქნებით გაზეთების გზავნა შევწყვიტოთ, ვინაიდან ჩვენი გამომცემლობა ფინანსიურათ კრიტიკულ მდგომარეობაში იმყოფება.

სარედაქციო კოლეგია.

ქუთაისის გუბერნიაში

მომქმედ ორგანიზაციების და ჯგუფების საყურადღებოთ, ქუთაისის რ. ს. დ. მ. პ. (მეუმრავლესეთა) კომიტეტი აცხადებს, რომ ყოველივე მიწერ-მოწერა და ორგანიზაციების მუშაობის შეკავშირება-შეთანხმება ევალება ამხ. ვას. კანდელაკს. მისამართი მისი (Кутаисъ. Госпитальная № 26).

სტამბა „ქართლი“ ლორისმელიქოვის ქუჩა.